

Zəfər yolu

(Lirik poema)

*“Burada səhvə yol verilə bilməzdi.
Çünki bu, tarixi məsuliyyətdi...”*

İlham ƏLİYEV,
Ali Baş Komandan

Şuşa yolu, Zəfər yolu,
Otuz illik səfər yolu!
Cənab Ali Baş Komandan,
sərkərdəsən sən o vaxtdan.
İstidə, boranda, qarda,
Yollardasan, o yollarda!
Yol içindən yol seçirsən,
Keçilməz yollar keçirsən, -
Fikrin-zehnin yollarını,
44 günün yollarını...

Ardı 6-cı səh.

Əvvəli 1-ci səh.

II

Şuşa yolu, Zəfər yolu,
Sevinc yolu, məhşər yolu.
Solum səhra, sağım səhra,
yarı Qarabağım səhra!
Dünyanın sonu budurmu,
mən gördüyüm yuxudurmu?!
Uçan körpü, yanan meşə,
ərşə çəkir, mənə ərşə!
Kirəmidli bir binadan,
qalan nədir?
Uçuq eyvan!
Sökülmüş tənha bir divar.
apar-apardı, sök, apar!
Yerində bir şey qalmasın,
söyüş, ya giley qalmasın.
Erməninin əl işidi,
ata-baba vərdişidi.
Aftoqraf! - öz xətti, adı,
Şuşada bayquş uladı.

III

Cənab Ali Baş Konmandan,
piyada keçdin o yolu.
İlham pərisi Mehriban,
yanında, keçdin o yolu.
O bayquşlar ulaşıanda,
səhrada keçdin o yolu.
Mərd əsgər, qalib Sərkərdə,
davada keçdin o yolu.
Gəldi qardaşın Ərdoğan,
qovğada keçdin o yolu.
Əvvəl də keçdin o yolu,
Sonra da keçdin o yolu!
Zəfərlə keçdin o yolu!

IV

Salam Şuşa, salam Vaqif!
Ulu Öndər, bir də salam!
Abidənin önündəyəm,
heykəl kimi dayanmışam.
Çiçək bilib sevinirik,
üstümüzə yağan qarı.
Ulu Öndər alqışlayır,
gətirdiyi qonaqları, -
Dağlardı dərdi-qəmi,
bu duman kimi, çən kimi.
Uşaq kimi sevinərdi
o, bir şair görən kimi.
İlham orda, aramızda

iyirmi bir yaşındaydı,
Şuşanın yaddaşıydı.
Zərifə xanım - anası,
Ulu Öndərin əzizi.
O da orda qar altında
Dinləyirdi şeirimizi.
Tanıyırdı o da mənə.
Elə bildim anam gəlib,
bacım gəlib,
alqışlayır orda mənə.
İlahi, nə Ulu Öndər,
nə o günlər?
Hər anı bir tarix imiş.
Vaxt Zərifə xanımı da
"qayb elədi", türklər demiş.
- Əlli doqquz yaşındayam! -
Bunu Ali Baş Komandan

özü dedi.

Ulu Öndər o zaman da
həmin yaşın içindəydi.
Bu tarixdi, həqiqətdi.
Təsadüf də,
eşitmişəm zərurətdi.
Demək bu da dərkedilməz
bir hikmətdi.
Demək bu əlli doqquz da,
o birinin əvəziydi.
Atasının nəfəsiydi.
Bir kitabın o iki səhifəsiydi.
Bir dağın da
iki qarlı zirvəsiydi.
Bu, qəhrəman bir millətə,
Azərbaycan, sənə şanlı töhfəsiydi.
Demək, gələn gəlməliydi.
o Haqqa yüksəlməliydi.
Qoşun çəkib açmalıydı.
Bizim Zəfər Yolumuzu.
Tarix təqdim etməliydi,
əsrimizə, - İlham adlı oğlumuzu.

V

Salam Şuşa, Cıdır düzü!
Yer üzünün cənnət üzü!
Yerin göylərə tutduğu
dağlarda Meydan güzgüsü!
Mən burdan çağırısam səni,
eşidər dünya səsimi.
Yellər burdan tez aparar,
Ulduza-Aya səsimi.
Six meşələr,
uçqun qayalar, dərələr.
Dağətəyi enən ciğir,
yer üzünün sonunamı
gedib çıxır?

Salam İsa bulağımız!
Səndə olub, sən susanda,
Həmişə bir qulağımız.
"Xarıbülbul", "Xarıbülbul"!
nə bu rəngdə çiçək gördüm,
nə bir yerdə bu adda Gül!
"Xarı bülbul" - mehmanxana!
Aç orda, aç pəncərəni.
Hər saati bir ömürdü
dağlardan nəfəs alana,
təbiət çağırır səni!
Ən gözəl seyrangahımdı.
Ən gözəl tamaşam mənim!
Mədəniyyət paytaxtımdı
Şuşam mənim!

VI

Sən mənim könül aləmin,
muğanım-sazımsan, Şuşa!
Zirvədə qarlı qışımın,
dərədə - yazımsan, Şuşa!

Yerlər geniş, göylər təmiz,
ətəyin güllü süfrəmiz.
Burda Gəncə, orda Təbriz,
Kürüm-Arazımsan, Şuşa!

Yağan leysandı, gürşaddı,
Pənah xanın ruhu şaddı.
Gedən getdi, qalan qaldı
sən alın yazımsan, Şuşa!

VII

Əsgər gördüm, gümrahiydi,
dünən, Şuşa yollarında.
"Zəfər yolu" dediyimiz
həmə Şuşa yollarında,
bu gün - Şuşa şəhərində.
Axsamın da, səhərin də
bu yerlərdə sahibi var.

Yiyəsi var.

Düşmənin yüz hiyləsi var,
yüzbiri də xəyanətdi.
Bu torpağın hər qarışı
Şəhidlərdən əmanətdi.

Əmanətdir...

Əmanətdir...

Nəriman HƏSƏNZADƏ,
Xalq şairi

Bakı, 13.09.2021